

μετὰ σδασταίου. Μετὰ ταῦτα ἐξέρχεται τοῦ γραφείου, καὶ μετὰ μίαν στιγμήν εἰσέρχεται πάλιν. Ἀν καὶ ἡ γραφὴ τοῦ Ναπολέοντος ἦτο λίαν δυσανάγνωστος, ὁ ταμίης ὅμως ἀνέγνωσεν ἀκριβῶς τὴν διαταγὴν νὰ μετρήσῃ τῷ Τριαίρῳ πεντακόσια φράγκα, ἅτινα προσήνικεν αὐτῷ μετὰ φιλοφροσύνης σπανίας εἰς ἀνθρώπους τοῦ εἴδους του.

— Θυμάσαι, ἀνέκραξεν ὁ στρατιώτης λίαν περιχαρῆς, ξεύρει τί κάμνει ὁ στρατηγός. Μὲ εἶπε «θελόμεθα πάλιν» θὰ τὸν ἀνταμώσω ἀφευκτως.

Τὴν ἐπαύριον ἔδραμεν εἰς τὸ Μαλμαϊζόν, ὅπου τῷ ἐχορηγήθη ἡ ἀδεία νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν προστάτην του, ὅστις καὶ μετὰ ταῦτα ἐξηκολούθησεν εὐεργετῶν αὐτὸν γενναίως.

Ὁ γενναῖος Τριαίρος, ὅστις ἐπολέμησεν ἐν τῷ στρατῷ τοῦ 'Ρήνου ὑπὸ Κελλερμάνου, ἐνώπιον τῶν Παραιμίδων, ἐν 'Ιταλίᾳ, ἐν Πορτουγαλίᾳ, ζῇ εἰσέτι (1) εἰς Ναντέρρην, ὑπὸ τὴν στέγην ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ἡ σύζυγος του, κρύπτων ὑπὸ τὸν χιτῶνα τοῦ γεωργοῦ τὰ τοσοῦτον ἐπαξίως κτηθέντα δύο αὐτοῦ παρὰσημα. Καλλιεργεῖ τὰ πέντε στρέμματα γῆς ὧν τὴν γονιμότητα ἐτήγεισεν ἐνώπιον τοῦ πρώτου ὑπάτου. Εἶναι μὲν εὐτυχῆς, ἀλλ' οἱ σχεδὸν ἐσθεσμένοι αὐτοῦ ὀφθαλμοὶ περιβρῶνται δακρύων δακρύς διηγεῖται τὴν γενναϊότητα καὶ τὰς νίκας τοῦ ἡρώος του.

Ὁ Τριαίρος κατέστη σεβαστός εἰς ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῆς Ναντέρρης. Οὐδεμία δημόσιος τελετὴ λαμβάνει χώραν ἀνεῖν τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Ὁποῖα εὐάρεστος θέα! Ὁ Τριαίρος ἐν μέσῳ πληθύος λαοῦ ὡς λείψανον ζῶν τῆς ἐνδόξου ἐποχῆς τῆς Γαλλίας, τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπὸ τῆς ὁποίας εἰκοσιπενταετηρίδος μόλις μᾶς διαχωρίζει, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν μυρία συμφοραὶ κατὰ αἰῶνα ἀπομακρύνουσι ἡμῶν! Ὁ Τριαίρος ἀρνείται τὰς τιμὰς ἃς τῷ ἀποδίδουσι, σέβει τὴν πληθὺν καὶ ἀπομονοῦται. Ἐντοσούτῳ, πρὸ τεσσαρῶν περίπου ἔτων διήρχειτο τὸ χωρίον τῆς Ναντέρρης προπορευόμενος συνοδείας ἐν ἣ διέπρεπε νεᾶνις ἐξαισίας καλλονῆς. Φέρουσα αὕτη λευκὴν ἐσθῆτα, καὶ τὸ μέτωπον ἔχουσα κεκαλυμμένον ἐπορεύετο πρὸς τὸν ναόν, ὅπου ἀνέμενεν αὐτὴν ὁ ποιμὴν τῆς χώρας, ὅπως τῇ προσφέρῃ τὸ ἐκ ῥόδων στέφανον, ὅπερ ἡ κοινότης ἀπονέμει εἰς τὴν ἐπιμελεστέραν. Ἡ στεφανωθείσα ἦν ἡ θυγάτηρ τοῦ Τριαίρου. Ὁ γενναῖος στρατιώτης δρέψας τὰς δάρνυς τοῦ πολέμου, ἐμακάριζεν ἥδη αὐτὸν βλέπων τὴν θυγάτρεα του λαμβάνουσαν τὸ βραβεῖον τῆς ἀρετῆς. Αἱ μητέρες ἰδεῖν οὖν τὴν νεάνίδα πρὸς τοὺς υἱοὺς των, λαλοῦσαι ἀδιακόπως περὶ τοῦ ἀμυγῆτου βίου αὐτῆς, ὃν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἐθυσίασε πρὸς παραμυθίαν τοῦ πρεσβύτου πατρός της ἀνέφερον πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, πληροφορηθεὶς περὶ τῆς υἱικῆς στοργῆς καὶ τῆς συντόνου αὐτῆς ἐπιμελείας, τῇ ἐπέμφε δωρεὰν τὸ ἐντὸς τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τοῦ 'Ανίου Διο-

νυσίου εἰσητήριον, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι ἡ νεᾶνις ἐπιμύωνος ἠρήθη τὴν χάριν εἰποῦσα.

— Ἐπιθυμῶ νὰ σπουδάσω, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ἔχει ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας μου.

A. K.

NANNOI TINES ΔΙΑΒΟΗΤΟΙ.

Ὁ αὐτοκράτωρ Αὐγούστος εἶχε νάννον οὗτος ἡγεῖρε τὸν ἀνδριάντα· αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἀγάλματος τούτου ἦσαν κατεσκευασμέναι ἐκ λίθων πολυτίμων.

Ὁ νάννος οὗτος, κατὰ τὸν Σουετῶνιον, εἶχεν ὕψος ἑλᾶσσαν τῶν δύο ποδῶν, ἐξύγιζε δὲ δεκαεπτὰ λίτρας φωνῇ· εἶχε βροντώδη.

Εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Τιβερίου παρεκάθητο νάννος, εἰς ὃν ἐπετρέποντο παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος ἐρωτήσεις τολμηρόταται. Ὁ νάννος οὗτος τοσαύτην ἐκτίσαστο ἐπιβρόχην ἐπὶ τὸ πνεῦμα τοῦ αὐτοκράτορος, ὥστε ἡμέραν τινα ἐπαταχύθη κατ' αἵτησιν αὐτοῦ ἡ καταδίκη πολιτικοῦ τινὸς ἀνδρός.

Ὁ Μάρκος Ἀντώνιος εἶχε νάννον ἀναστήματος ἐλάσσονος τῶν δύο ποδῶν, ὃν εἰρωνευόμενος ἀπεκάλει Σίσυφον.

Ὁ Δομιτιανὸς συνήθρισε μέγαν ἀριθμὸν νάννων ὅπως ἀπαρτίσῃ τάγμα ἐκ μικρῶν ἀθλητῶν (gladiateurs).

Οὐ μόνον οἱ αὐτοκράτορες διετήρουν νάννους, ἀλλὰ καὶ αἱ ἡγεμονίδες καὶ αἱ κυρίαι ὑψηλῆς τάξεως. Ἡ ἱστορία διετήρησεν ἡμῖν τὸ ὄνομα τοῦ Κώνοπος, νάννου τῆς ἡγεμονίδος Ἰουλίας, θυγατρὸς τοῦ Αὐγούστου. Εἶχεν ὕψος δύο ποδῶν καὶ ἐννέα δακτύλων. Ἡ πρὸς τοὺς νάννους κλίσις διήρκεις μέχρις Ἀλεξάνδρου Σεβέρου· ἅμα δὲ ὁ ἡγεμὼν οὗτος ἀπέβαλε τῆς αὐλῆς αὐτοῦ τοὺς νάννους, ὁ συρμὸς κατέπεσε πάραυτα καθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν.

Ὁ συρμὸς τοῦ διατηρεῖν νάννους ἐξέλιπεν ἐπὶ πολὺν χρόνον· βλέπομεν δ' αὐτὸν ἀναγεννώμενον κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἐλέκτωρος τοῦ Βρανδεβούργου καὶ τοῦ βασιλέως Στανισλά.

Ὁ Ἰώστων ἀναφέρει, ὅτι ἡ πρώτη σύζυγος τοῦ Ἰωάννου Φριδερίκου, ἐλέκτωρος τοῦ Βρανδεβούργου, ὑπερέιχε τῶν 'Ρωμαίων γυναικῶν κατὰ τὴν πρὸς τοὺς νάννους κλίσιν· συνήθρισε αὐτὴ μέγαν ἀριθμὸν νάννων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ὅπως συζύξῃ καὶ ἀπαρτίσῃ μικρὰς οἰκογενείας, θέλουσα διὰ τούτου νὰ πολλαπλασιάσῃ τὸ εἶδος· ἀλλ' ἐψεύσθη τῶν ἐλπίδων· διότι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἔσχεν ἀπογόνους.

Ἰδοὺ ἡ βιογραφία τοῦ νάννου τοῦ βασιλέως Στανισλά, γυνῶστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Μπημπεή (Bébé).

Ὁ Νικόλαος Φερὺς (τοῦτο ἦν τὸ ἀληθές ὄνομα τοῦ νάννου) ἐγεννήθη εἰς Πλαίσνας, ἡγεμονίαν τοῦ Salins εἰς vosges. Ἄν καὶ οἱ γεννήτορες αὐτοῦ ἦσαν καλῶς διοργανισμένοι καὶ εὐρωστοί, δὲν εἶχεν ὅμως, κατὰ

(1) Σημειώτεον ὅτι τὸ παρὸν ἔγγραψον κατὰ τὸ 1841.